

Celej život nežeru, já se na to, ukradli mi moje auto!

Marcel Potužák

Článek je napsán podle skutečné události, z důvodu bezpečnosti jsou v něm však uvedena fiktivní jména.

Ukradli mi moje auto, ukradli mi moje auto, celej život šetřím, celej život nežeru, já se na to, ukradli mi moje auto. Tak tato fráze pronesená Luděkem Sobotou se mi vybavila jako první, při pohledu na prázdné parkovací místo, kde ještě včera stál můj Favorit.

Ne není třeba myslet na nejhorší, třeba mi ho policie jen odtáhla. Kdo to má na starosti? Botičky dává městská policie, a tak jim zkusím zavolat. Linka 156. "Dobrý den, rád bych se Vás zeptal, jestli jste mi náhodou neodtáhli auto?" oznamuji strážníkovi. "My ? Odtah? To neděláme! To má na starosti republiková policie," posílá mne plakat na jiný hrob neosobní hlas v telefonu. "Aha, tak děkuji." Linka 158: "Policie ČR, kdo volá?" "Jmenuji se XY a chtěl bych se zeptat, jestli jste mi neodtáhli auto?" Chvilka ticha... "Jak jste říkal to jméno?" Ještě jednou ho zopakují a kladu důraz na srozumitelnost. "A co se Vám stalo nebo co chcete nahlásit?", ptá se policista z ohlašovny. "No víte, včera jsem si tady v ulici Čechovská v Příbrami na Zdaboři zaparkoval auto a ono tam teď není! A tak se chci zeptat, jestli jste ho náhodou neodtáhli?" odpovím a doufám, že jsem to řekl dostatečně pomalu a srozumitelně, protože spojení po telefonu v případě bezplatného volání opravdu odpovídalo tomu, že jsem za to nic neplatil. "A o jaký auto se mělo jednat?", zněla otázka policisty na druhé straně telefonní linky. "Byl to modrý Favorit 136 LXi." "Ne, takové auto jsme neodtáhali," odvětil a chystal se pravděpodobně položit sluchátko. "No, tak to bych chtěl nahlásit jeho krádež," dodal jsem rychle. "Tak mi ještě jednou řekněte, kde se to stalo a SPZ toho auta." Zopakují ulici a nahlásím SPZ svého auta. "Počkejte, neměl střešní okno?" - ptá se policista a nečeká na odpověď: "Tak to bylo ukradený!" To snad ne, dělá si ze mě srandu nebo co, ale než se zmůžu na nějakou peprnou reakci podpořenou stoupajícím adrenalinem v krvi, dostávám další informace: "Ale pane, máte štěstí, auto máme a pachatele jsme zajistili. Dostavte se na Okresní ředitelství za vyšetřovatelem npor. Novákem, ale bude mít čas až za půl hodiny." Protože ze Zdaboře je to na Okresní ředitelství Policie ČR ve Staré Příbrami docela dost daleko, vydávám se na cestu hned. Pěšky. A tak za zhruba 35 minut stojím před sokolovnou a vcházím do budovy. Ocitám se v prostoru 3 x 3 metry. Za mnou jsou prosklené neprůhledné dveře v hliníkovém rámu, nalevo okénko se zataženým rudým závěsem, po pravé ruce prosklené "lítačky" vedoucí do místnosti s nápisem čekárna. Předě mnou jsou dveře podobné vstupním, ale tentokrát průhledné a na nich je krabice 30 x 15 cm s černými tlačítky pro zadání číselného kódu k otevření. Jsou zavěšené a já najednou slyším po levé ruce z reproduktoru známý hlas: "Co chcete!?" Chvilku přemýšlím, jestli když chci mluvit, mám tlačit na tlačítko, u nějž se skví nápis "OHLÁŠENÍ INFORMÁTOROVI." Vysvětluji, že jsem se dostavil kvůli tomu ukradenému autu, hlásím raději sám své jméno, SPZ a že jsem přišel za vyšetřovatelem, který měl čas až za půl hodiny. "Posaďte se do čekárny," zněla odpověď informátora a policisty z linky 158 v jedné osobě. Vešel jsem tedy do setmělé čekárny se dvěma, černou koženkou potaženými lavicemi, jedním umakartovým stolem a popelníkem na noze, plným nedopalků. Na stole ležel přehled filmů promítaných v místním kině a několik brožurek Fondu ohrožených dětí. Světlo nesvítilo, zato však hlasitě tikaly velké dřevěné hodiny s umělohmotnými rafičkami a římskými číslicemi. Podobné je možné spatřit na mnoha nádražích a nebudu daleko od pravdy, když bych tvrdil, že pamatují normalizační léta. Vzpomněl jsem si na písničku Dobeše a představoval jsem si, že by tady se mnou seděla banda z huslami, kteří by se chovali, jako by tam byli sami, a já předstíral čtení v kulturním měsíčníku, ale pamatoval si jen, že basa tvrdí muziku.....Každou ukončenou minutu jsem měl oznámenou hlasitým cvaknutím, jak strojek v hodinách s námahou přesunul masivní minutovku. Poté, co těchto cvaknutí proběhlo třicet, jsem zazvonil na zvonek k informátorovi a zeptal jsem se, jestli na mě nezapomněli, že jsem tady stále kvůli tomu autu. Žádnou reprodukovanou odpověď jsem tentokrát neobdržel, ale uniformovaný policista se přišel na mě podívat osobně. "Pan vyšetřovatel teď nemá čas a já sem vám řek, že máte čekat v čekárně", pravil policista mezi dveřmi a chystal se je zabouchnout. "Vy jste mi asi nerozuměl, já jsem se nepřišel nahlásit, že jsem ukradl auto, já jsem ten poškozený, kterému auto ukradli!?", neodpustil jsem si již ironii v hlase. Pak již to nabralo rychlý spád. Za dalších deset minut se za skleněnými dveřmi objevil pan vyšetřovatel. Samozřejmě o případu nic nevěděl, ani kdo ho vyšetřuje atd. Vysvětlil jsem, že já tuto událost jdu nahlásit a že by se mnou měl být asi sepsán protokol. "On s Vámi ještě nebyl sepsán?" - divil se vyšetřovatel a pozval mě do kanceláře na konci chodby v prvním patře. Zde jsem již měl možnost nahlédnout do spisů o tomto případě již sepsaných. Dozvěděl jsem se, za jakých okolností si policie auta všimla, že následovalo stíhání, že auto skončilo na louce a pachatel v potoce. Že při zatýkání byl vystřelen varovný výstřel, na který pachatel nereagoval, byly použity donucovací prostředky, jeden ze tří zasahujících policistů byl zraněn, zadržený křičel na zasahujícího policistu "nech mě jít, ty hajzle, nebo budeš mít tady v Příbrami velké problémy", že u zadržených byla nalezena nelegálně držená zbraň, zlaté řetízky, dva mobilní telefony, panely od autorádií, licence k provozování taxi v Kladně.... Dále jsem se ze spisu dozvěděl, že pachatelé se do auta dostali pomocí vlasce, kdy vyháčkovali přední dveře, rozlomili skříňku zapalování, vytrhali kabely a nastartovali tzv. nakrátko. Největší šok však následoval na posledním papíře, přestože policie navrhuje vzetí pachatelů do vazby a to z

důvodu - odcizení motorového vozidla, napadení veřejného činitele a nelegální ozbrojování státní zástupce, toto ZAMÍTL. A pachatelé budou vyšetřováni na svobodě!

Sepsali jsme moje ohlášení o odcizení a já jsem se zeptal, kde že teda své auto mám a kdy že svůj majetek dostanu nazpátek. "Auto bylo odtaženo a zítra přijďte si ho prohlédnout a sepíšeme protokol o způsobených škodách. "

Nazítí jsem se dostavil v 11:50 opět na služebnu Policie ČR, ale i policista má hlad, a tak mi bylo doporučeno přijít tak za hodinku, to už by tady mohli být. Po nudné hodině strávené ve městě jsem byl přijat na služebně a po dalších dvaceti minutách, kdy se shánělo auto, kterým bychom se dostali k parkovišti, kam můj Favorit byl odtažen, jsme vyjeli. Na parkovišti jsem si auto prohlédl. Pak jsme se vrátili na služebnu a sepsali jsme protokol o poškození. Na otázku, kdy že si auto budu moci vzít, jsem se dozvěděl, že je zapotřebí sehnat soudního znalce, který odhadne škody, pak se všichni zúčastnění obešlou, a pokud vše půjde dobře, dostanu svůj vůz do konce roku nazpět. Ale tím to všechno zdaleka nekončí. Pokud auto chci používat, musím ho nechat opravit. Zaplatím před vánocí odhadem 20000 Kč, protože pachatelé při jízdě po louce trošičku pomuchlali převodovku a vanu motoru. Může mi i uniknout nějaký výdělek, neboť mé zaměstnání je do značné míry na autě závislé. Toto všechno však bude nutné prokázat u soudu. A když se mi to podaří, může mezi tím uběhnou i nějaký ten rok a soud pachatelům nakonec vyměří částku v určité výši splatit formou měsíčních splátek. A já si třeba v té době za každou měsíční splátku koupím lízátko nebo i zmrzlinu...

Dříve nebo později se to stát muselo, protože statistiky krádeží aut v ČR hovoří neúprosně. Jen za poslední rok bylo ukradeno přes více jak 12 tisíc aut. Zamčený volant a páka na pedál zachycená za volant byla pravděpodobně pro zloděje hračkou. A pojistit si Favorita, jehož hodnota nepřesahuje 80 000 Kč, proti krádeži za 8-20 tisíc/rok? Pojišťovny prostě vědí, že je to velké riziko, a proto chtějí zaplatit tolik, aby se jim to vyplatilo. A pachatelé vědí ještě lépe, že v tomto státě již neplatí ani to, že zloděj je potrestán jen když je chycen přímo při činu a za ruku.

A tak zatímco já jsem již strávil část druhého dne s policií a bez auta se budu muset obejít v lepším případě ještě měsíc a šoupat si podrážky bot, pachatelé jsou na svobodě a mohou si přijet i do Vašeho města možná právě pro Vaše auto svojí zelenou taxikářskou Felicií.

PS: Vážený čtenáři, podal jsem si inzerát se zněním: *Koupím levně hasák, silnější vlasec, kleště, šperhák a kožené rukavice. ZN: Spěchá.* Nevíte náhodou o někom, kdo pověsil "řemeslo" na hřebíček?

Tento článek si také můžete přečíst na ,

kde byl uveřejněn.

Marcel Potužák, Mnichov